

ИЗКОНООВА СЪТЪ ГРАДИНАТА ЗЪВНАА ЦО-
ТО ТИ ДОНДЕ ДО УСТАТА: ЗАЩО МНО-
ГО СА ВЪДИТЪ НА НЕВОЗДЪРЖИВАТЪ А-
ЗЫКЪ.

104. Кога хората въвашь из невъчи-
ны челоуѣцы, не имъ хората въвай из мѹ-
дрости и из притчи и хитроплатенны
рѣчи: не то хората въвай тѣжрдѣ скоро,
като азыка ти да приварѣва умѣтѣ
ти: защо такава хората въванѣ е лѹдо
и несмысленно, каквото дѹма Платонъ:
не то пакъ тѣжрдѣ тѣшко, и каквото
кажатъ некои си, като на парцали на-
късано, та като да дотѣгва на кой-
то та сѣшатъ, и да та оставатъ
та да вѣгатъ.

105. Я кога дрѹгѣи хората въватъ, а
ты и дрѹгѣи ведно сѣшате, никоги да